

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

CORTOMALTESE MELİKİ

— Oh be, kışın yerli filmlerde yazın da
plajlarda et ihtiyacımızı karşıyoruz!..

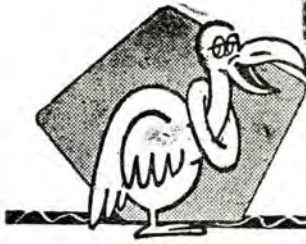
Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

“Seçkinlerin giyimi”

Akbaba

Yılkı İnsanı

DEVAMLİ okurlarımız, övgüler düzme alışkanlığında olmadığımızı iyi bilirler. Bunun nedeni belki de çevremizde gördüğümüz övgüye değer nesnelerin artacağı yerde azalmasıdır.

On gün kadar önce Türkiye Televizyonunda yayımlanan «Yılkı Atı» adlı yapım, övülmeye değer bir çaba. Sade, göz okşayıcı, öğretici, düşündürücü dinlendirici. İyi bir sanat ürününün çoğu özelliklerini taşıyor. Tüm bunların dışında, istenirse neler yapılabileceğinin bir belirtisi olması yönünden de önemli. Dileğimiz, «Yılkı Atı»nın ardından başka güzel yerli yapımlar da görebilmemiz televizyonda. Bu düşünceye fazla umut bağlamasak bile.

Bir ikinci dileğimiz daha var:

«Yılkı Atı»ndan sonra, toplumumuzdaki «Yılkı İnsanı»nın dramının da ele alınması. Yani kullanılıp posası çıkarıldıktan sonra bir yana atılıp kendi başlarına bırakılan insanların yazgılarının da hatırlanması.

İşin yalnızca parasal yönünden, emeklilerimizin karşılaştıkları maddesel güçlüklerden sözetmiyoruz. Bu yön önemli olmakla birlikte, sorunun tek önemli yönü değil.

İnsan mutluluğunun en başta gelen kaynaklarından biri, kişinin işe yaradığına, bir şeyler yapabildiğine, kısacası kendi değerine olan inancıdır. Yaşama isteğini veren budur.

Çalışan kişiler, birçok kesimlerde, yirmi — yirmibeş yıl gibi bir sürede emekli olma hakkını kazanabiliyorlar. Bu iyi. Yine birçok kesimlerde çalışan kişilerin işi bırakmak zorunda oldukları belirli bir yaş sınırı var. İlk bakışta bunda da kötü bir yan yok. Ama «Emekliliğimi bekliyorum,» gibi bir gerekçeyle işi

gücü bırakıp oturmak ve aylık almak ne kadar yanlışsa, çalışmak istek ve yeteneği olduğu halde sırf belirli bir yaşa gelindiği için çalışmamak zorunda kalmak da o kadar yanlış.

Altmış ya da altmışbeş yaş, bizimki gibi ortalama insan ömrünün pek uzun olmadığı toplumlarda bile genç bir yaş sayılmalı. Çünkü bilindiği gibi çocuk ölümleri, ülkemizdeki yaş ortalamasını düşüren önemli bir etkindir ve altmış yaşına gelen bir insanın yetmiş, seksen, hattâ doksan yaşına dek yaşaması olasılığı oldukça fazladır. Ayrıca bu yıllar, biriken bilgi ve tecrübeyle sağlıklı bir yaşlı için çok verimli olabilecek yıllardır.

Okurlarımız arasında, tanıdıkları bir emeklinin «değersizlik» tasasıyla günden güne çöküp sağlığını gözle görülür bir biçimde yitirdiğini

izlemiş olanların sayısı az değildir sanırım.

Emeklilik yasalarının değiştirilmesi çözüm değildir.

Çözüm, yaşlıların eğitimindedir. Emekli olan kişinin «emeklilik psikolojisi»ne kendini kapırmamasındadır. Buysa bilinçli olarak hazırlanmış eğitici programlarla sağlanabilir. Televizyon bu iş için en uygun ortamlardan biridir.

Eski Eskimo geleneğini bilirsiniz. Kocamışların biraz yiyecek ve kılınmaya yüz tutmuş bir ateşle karların ortasında kendi başına bırakıldıklarını duymuşsunuzdur. Donarak ölmek, deneyimi yarı yarıya yaşamış olanların anlattıklarına göre, acısız bir ölüm yoludur. Önce bir uyuşukluk çöker, sonra tatlı bir uyku bastırır, ve kişi bir daha uyanmaz. Ne kendisi zorluklar çekecek-

tir artık, ne de başkaları için gereksiz bir yük olacaktır.

Acısızlığına rağmen bunu insancıl bir yol olarak görmek pek gelmiyor elden ve Eskimo olmadığımızı seviniyoruz.

Daha doğrusu sevinmeye başlıyoruz. Sonra hemen görüyoruz ki, toplumumuzda kişiler daha kocamaları beklenmeden, çocuk yaştayken bir uykuya itiliyorlar. Üstelik donmanın getirdiği gibi tatlı bir uyku olmuyor bu. Yaşlıların sorunlarını deşerken gençlerinin daha az olmadığını, yaşlıların işe yarayabileceklerini söylerken gençler arasında bir yığın işsiz bulunduğunu görüyoruz.

Genç atların böyle bir sorunu yok sözlügelimi.

AKBABA

— Keşke tereyağı sürünmeseydim, herkes benimle güreşmek istiyor!...

KARI KOCA KENETLENMESİ

EKZOTİK kenetlenmeler konumuz dışı olduğu için, biz daha çok sosyal kenetlenmeler üzerinde duracağız. Kari kocanın birbiriyle iyice kenetlenebilmeleri için o evde mutlaka dirdirinin olması gereklidir. Yoksa, «Falan şey nerede hayatım?», «Konsolun gözünde bir tanem» gibi konuşmaların geçtiği evlerde kari ve kocalar kolay kolay birbirleriyle kenetlenemezler. Kenetlenmiş gibi gözükseler bile, bu kenetlenme daha çok dışarıya karşıdır. Çiftler başlarını yastığa koyunca kendi dünyalarına dalarlar. Ama gerçekten kari koca birbirlerine kenetlenmek istiyorlarsa, hiç olmazsa ayda bir kez evin içinde savaş çıkmalıdır. Yenen yenilen hiç önemli değildir bu savaşta, salt savaş çıksın. Kadın kaldırırsın küll tablasını, kocasının alınının çatına atınsın, koca kalksın, karısının boğazına yapışsın, konu komşu çığıla koşsun, ayırılsın. Eşler birbirlerine küstüp evin içinde birkaç gün süreyle şifreli konuşsun. Hele bu arada kadın, anasının evine giderse, koca da karısını almak için kayın-pederinin evine gittiğinde kayın-pederden olsun, baldızlarından olsun, kayın-kardeşlerden olsun bir güzel dayak yerse, kenetlenme bal kaymak demektir. Yalnız kavgaya ve de dirdira altı aydan fazla aravermemelidir, yoksa kenetlenme bozulabilir.

AKRABA KENETLENMESİ

BU kenetlenmeye daha çok piyangodan, totodan, şuradan buradan para çıkınca rastlanır. Diyelim, akrabanın hiç kapısı çalınmaz, hattâ adı sanı bile bilinmez. Uzakta bir akraba vardır ama, varmasak da, sormasak da o akraba bi-

zim akrabamızdır. Çünkü akrabamız yoksul bir akrabadır. İşte bu akrabaya piyangodan para çıktıktan sonra akraba trafiği birden bire başlar. Bu kenetlenmenin ilk başlangıcıdır. Önce tebrike gelirler mutluluk sözleriyle... İkinci gelişlerinde, şimdide değin aramadıklarının nedenlerini yeminler billâhlar çekerek anlatırlar. Oysa, kendilerini çok sevdiklerini, her zaman uğramak istediklerini, ama nedense bir işin çıktığını söyleyerek, çok candan olduklarını belirtirler. Bundan sonraki bölümde akrabalar, çok yakın akraba olduklarını anlatmağa başlarlar, dayısının lüzumunun kocasının yeğeni, aslında kardeş torunları olmaları dolayısıyla bu yakınlığın kendilerine sevinç verdiğini söylerler. Kenetlenme son hızla devam eder. Bu kenetlenmede yaşlıların da rolü büyüktür. Bilhassa yaşlılar, sen kucacıma isemiştin zamanında, sümtüğüün söyle akardı, böyle akardı, diyerekten, kenetlenmeyi perçinleştirirler. Bu kenetlenmenin son aşaması, borç istemeğe dayanır. «Senden başka kimimiz var?» sözcüğü, bu kenetlenmenin sloganıdır sanki...

DANS KENETLENMESİ

YAZIMIZIN başında söylediğimiz gibi, bu kenetlenme ekzotik kenetlenmeye çok yakın olsa da, bazı yönlerden ondan ayrılır. Çift kenetlendikçe, kendilerini lört duvarın içinde sanırlar. Gözler tümünden onlara dikilir. Şayet bu kenetlenme bir düğünde oluyorsa,

Muzaffer İZGÜ

oğlanın babası memnun olur, kızın babası yerinde kudurur, en sonunda kızın annesi kızını dürtür oturtur. Bazı kızlar, bu dürtmeyle de uyanmazlar, bu kez orkestra birden susar, kenetlenmiş çiftler pistin ortasında dumdızlak kalırlar. Şayet bu dans kenetlenmesi sosyetik çevrelerin, sosyetik ışıkları altında, bazı önemli değişiklikler, çiftler istedikleri değin kenetlenebilirler. Kimse onlara ilgilenmez. Tek sakıncası, büfede birşey kalmayabilir. Akıllı davranmak gerek, bir içki içmek için nasıl olsa sosyetik bayan sosyetik erkeği akşam evine davet edecektir, onun için büfeyi kaçırmamak gerek.

KARABORSACI

BORSACI olup da, daha çok borsanın karesiyle uğraşanlar arasında bu kenetlenme görülür. Bunların çoğu hatırı sayılır kişilerdir. Bir daireye, bir yere gittiklerinde kendilerine beyefendi diye seslenilir, yer gösterilir, çay kahve sunulur, bekletmeden işleri görülür. Herbirinin dahi ayırır. Kimi cimento karaborsası ile uğraşır, kimi demir, kimi gübre, kimi kahve, kimi şunu, kimi bunu. Bu kenetlenmenin en kutsal yanı, kenetlenenler birbirlerine adam postalarlar, «Ben de yok ıma, falanca beyefendide var. «Kenetlenme kutsal olduğundan, kimse kimse nin rızıkına göz dikmez. Demir karaborsasıyla uğraşan, çimento karaborsasıyla uğraşmaz, çünkü kutsal kenetlenmenin kuralına aykırıdır bu. Kura-

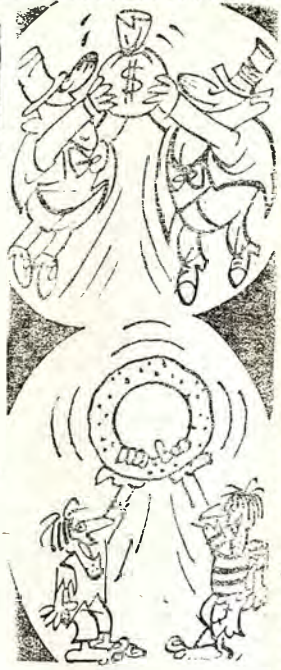
lı bozan olursa, derhal ıplığı pazara çıkarılır. Kenetlenme konusunda ara sıra çok önemli toplantılar yapılır, bu toplantılar da çok önemli kararlar alınır. Geri kalmış ülkelerde, bu kenetlenme üyelerinin bir adı da, «Maşallah ne akıllı adamdır».

MİLLETVEKİLİ KENETLENMESİ

DAHA çok milletvekili taban fiyatlarının arttığı zamanlarda görülür. Millet kenetlenemeyince, onun vekilleri kenetlenirler. Böylece de milletin kenetlenmesi gerektiğini, gözler önüne sererler. Taban fiyatlarında düşüş olduğunda bu tür kenetlenmelere az rastlanır. Ama geri kalmış ülkelerde her zaman bu tür kenetlenmelere tanık olunur, çünkü oralarda taban fiyatları çok çok yüksektir. Halkın kazancıyla, bu taban fiyatları arasında, korkunç bir uçurum vardır. İşte bu uçurumdan ötürü, kenetlenmelere gereken önem verilir. Hangi partinin taban fiyatı yüksekse, kenetlenme o partiyle yapılır. Her ne kadar, bu kenetlenmenin adı, bazı yerlerde «Yüzen Gezen» ise de, aslı yalandır, buna «Alan Satan» demek daha doğrudur. Bu kenetlenmeler, her transfer mevsiminde bozulur, transferden sonra, yine kenetlenmeler başlar.

KOALİSYONLAR KENETLENMESİ

KOALİSYONLA bel-li amaçlar uğruna kurulur. Ama koalisyonların kenetlenebilmesi için birtakım koşullar gereklidir. Bunlardan ba-

zıları şunlardır: Hırsızlık, üçkâğıtçılık, sahtekârlık, adam kayırma, birtakım siyasal cinayetler vesaire vesaire... Koalisyonlarda, hırsızlıklar, cinayetler, üçkâğıtçılıklar arttıkça, kenetlenme hızlanır. Kenetlenmenin uzun ömürlü olması ve birlik beraberlik içerisinde yürüyebilmesi için üyeler birbirlerinin hırsızlık, üçkâğıtçılık ve cinayetlerine göz yumar, bilakis bir yandan da teşvik ederler. Herkes bir birine karşı gebe olduğu için, kimsenin çıtı çıkmaz, birlikte güç doğar diyerekten kenetlendikçe kenetlenirler. Hırsızlıkları, üçkâğıtçılıkları, cinayetleri benimser bir durumları vardır. Kimse kimseye, tencere dibin kara diyemez, derse alır yanıtını, oturur koltuğuna... Yalnız bu tür kenetlenmelerin, kenet üyelerinin çok büyük çabalarına karşın uzun ömürlü olmadıkları görülmüştür. kenet üyelerinin birbirlerini büyük yargı organları karşısında en ağır suçlamalarla suçladıkları çok görülmüştür.

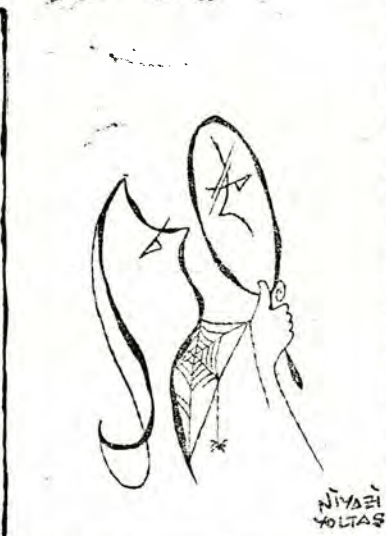
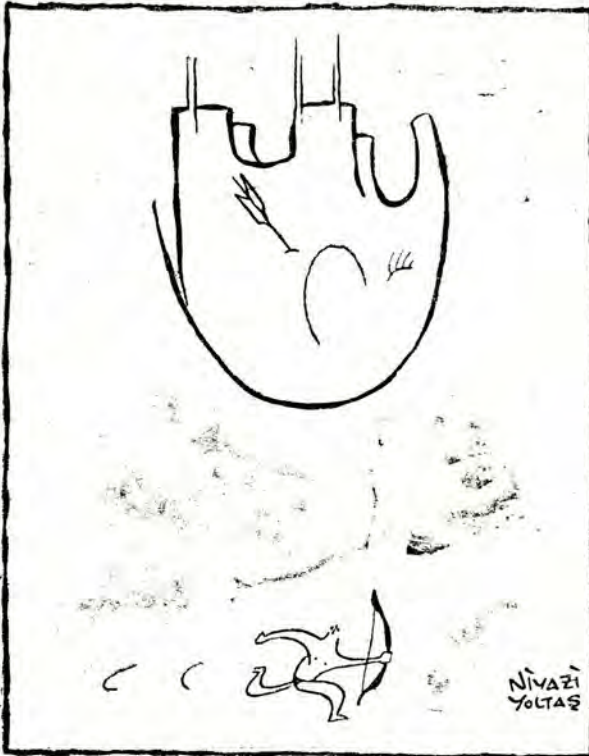
GARİBANLARIN KENETLENMESİ

DAHA çok parklarda soğuk havalarda bu kenetlenmelere rastlanır. Ayrıca, köprü altlarında olsun, gecekondu-larda olsun bu kenetlenmeler zorunludur. Hiçbir ekzotik yanı yoktur, salt yaşam savaşısıdır. Mide açtır. Aç insana dokuz yorgan örtmüşler, yine de üşüyorum demiş. Bu bakımdan, kenet üyeleri birbirlerine iyice sarılırlar, otuz altı buçuk derecelik doğal sobalarıyla birbirlerini ısıtmağa çalışırlar. Ölen ölü, kalan kalır, ama kenetlenme hiçbir zaman bozulmaz. En küçük bir çıkar olmadı için, bu kenetlenme, kenetlenmelerin en uzun ömürlü-südür.

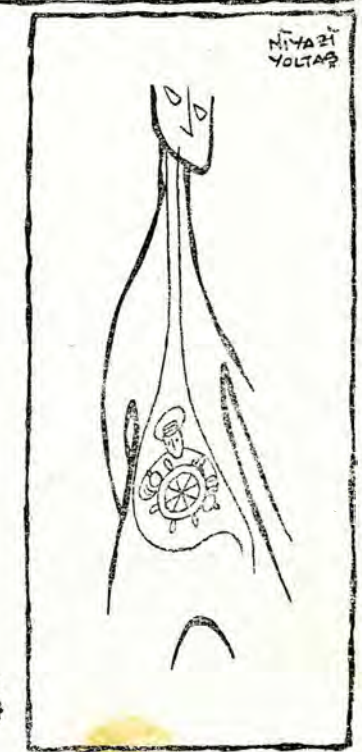
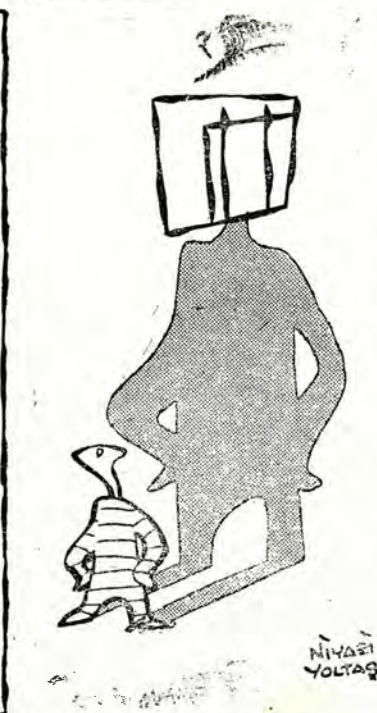
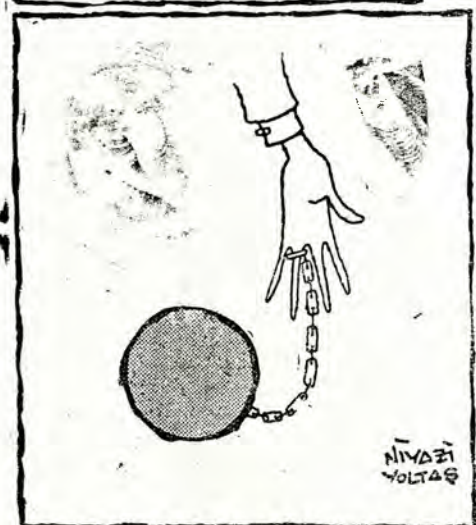
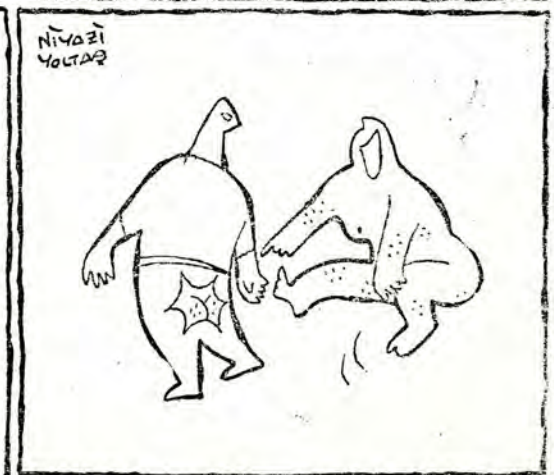
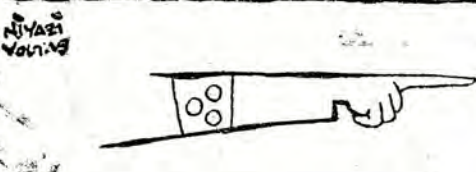
Muzaffer İZGÜ

— Ne yapıyorsun karıcığım, pire değil ekmek o!...

YAZISIZ

KAN dâvası gütmek ilkel bir şey. Evvelâ «ölenle ölünmez» insanı, adam öldürmeye sevkeden nice etkenler vardır. Öfke bunların başında gelir. «Öfke baldan tatlıdır» diyenler bunu güzel bir şekilde dile getirmişler. Ne hikmet ise, bizim millet de bal'ı pek sevmiyor. Öfkenin tadına bayılıyor. On yıl öncelerine kadar gazetelerde okurduk:

«Beş kuruş için arkadaşını hunharca öldürdü.»

Bugünlerde, adam öldürmenin rayici nedir? Bunu izleyemedim. Enflasyonist baskı ile rayic yükselmiş olmalı. Herhalde, o günün rayici yirmi misli kadar artmıştır: «Bir Lira için iki kişiyi kestiler» yolunda haberler okuyabiliriz.

Gerçi; son zamanlarda, para için değil, seks için kız, kadın öldürmeler gırla gidiyor. Bunu da para hesabına vursak, elli lirayı geçmez. Ölçüm, genelev'lerin fiatıdır. Genelev'de bu hizmet kaç liradır? Ençok elli lira... Oyleyse, elli liraya yapacağı iş için, kadının ırzına geçiliyor, sonunda da suç delillerinin yok edilmesini teminen kırkyedi bıçak darbesi ile kadın öldürülüyor.

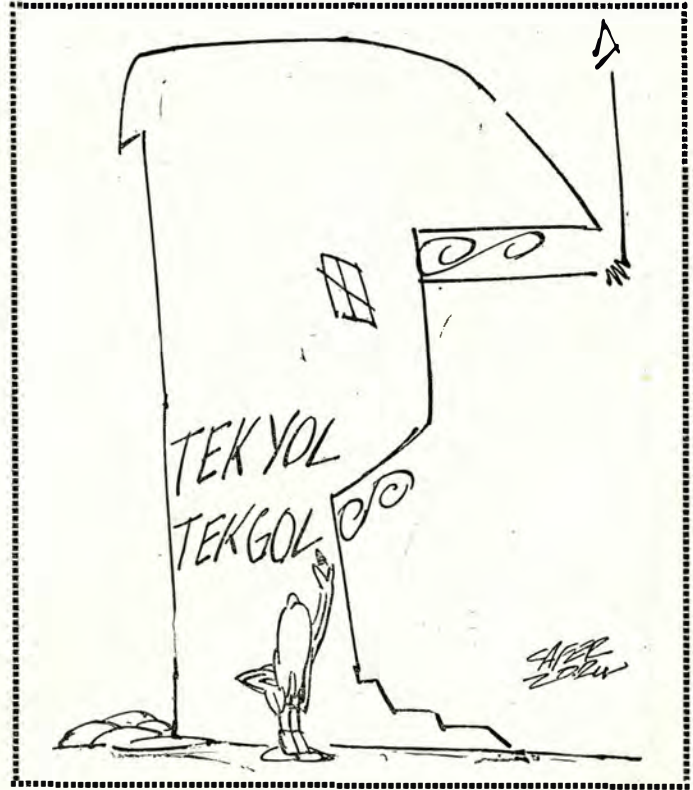
Yurt sathında kolgezen trafik kazaları sonucu ölüm'ün bedeli, elli liradan da ucuzdur. Durakta gördüğün bir yolcuyu, diğer dolmuşa kaptırmamak için öndeki arabayı sollayan Minibüs, karşıdan gelmekte olan vasıtanın altına giriveriyor. Sonuç: Dört ölü, sekiz yaralı... Duraktaki tek yolcudan alınacak ücret;

iki lira. Dört yolcu öldüğüne göre, adam başına elli kuruş düşer. Elli kuruşa ölüm de pek haysiyetsiz bir şey..

Öfkesini yenemeyen bir köylümüz, karşı köyden birini öldürmüştü. Milâttan önce desem yeridir. Bu olayı dedemden dinlemiştim, o da dedesinden duymuş. Dedemin dedesi de herhalde dedesinden duymuştur. Olay'dan üç gün geçmeden, öldürülenin oğlu, katilin oğlunu öldürmüştü. Böylece, bir sizden, bir biz'den uygulaması başlamış. Bir kan dâvası gütmeye başını almış, gitmiş. Her iki köyde, rahat, huzur kalmamış. Herkes, şeceresini korku ile tetkike koyulmuş: «Acaba, kan güden ailelerle akrabalığımız var mı?»

Aslında, kan dâvası, o iki aileyi de aşmış. Öldüre öldüre aileden adam kalmamış. Bu defa köy, birbirine kan dâvası gütmeye başlamış. Ağırceza Mahkemesindeki dâvâların tüm'ü iki köydeki adam öldürme suçuna ait dosyalar. attâ, yine bu kan dâvası nedeniyle il merkezindeki cezaevini genişletmek zorunda kalmışlar.

Her iki köyün halkı, tükenip gitmekte. İşe Vali el koymuş, iki köy halkını bir araya getirmiş, kan dâvası gütmeyeceklerine dair yemin ettirmiş. Bizde en ucuz şey, yemin etmek. Yine de köy halkı bakmış, bu işin sonu yok, kan gütmeyi dur-

durmuş. Ancak, iki köy yine de kanlı kinli... Bir çay'ın ayırdığı iki köy'den birinden diğerine giden yok... Köylü, elinden gelse, kendi köyünün kuşunu karşı köye uçurtmayacak.

Gönül bu, ferman dinlemez. Bizim köy'de «Üllüz Duran» karşı köydeki bir ağanın kızını sevmiş. Bir gece, «Demirperde» gibi aşılmanın çay'ı aşmış, karanlıkta süzülüp, ağanın kızını kaçırmış bizim köy'e getirmiş.

Kaçırma olayını öğrenen köyümüz halkı, olayların gelişmesini endişe içinde beklemeye koyulmuş. Kül-enmiş kan dâvası alevlenecek, kız kaçırma olayı yeni bir katliama yol açacak...

Bir gün, iki gün, beş — on gün geçmiş karşı köyden hiçbir ses çıkmamış. Bizim köy halkı, kızın

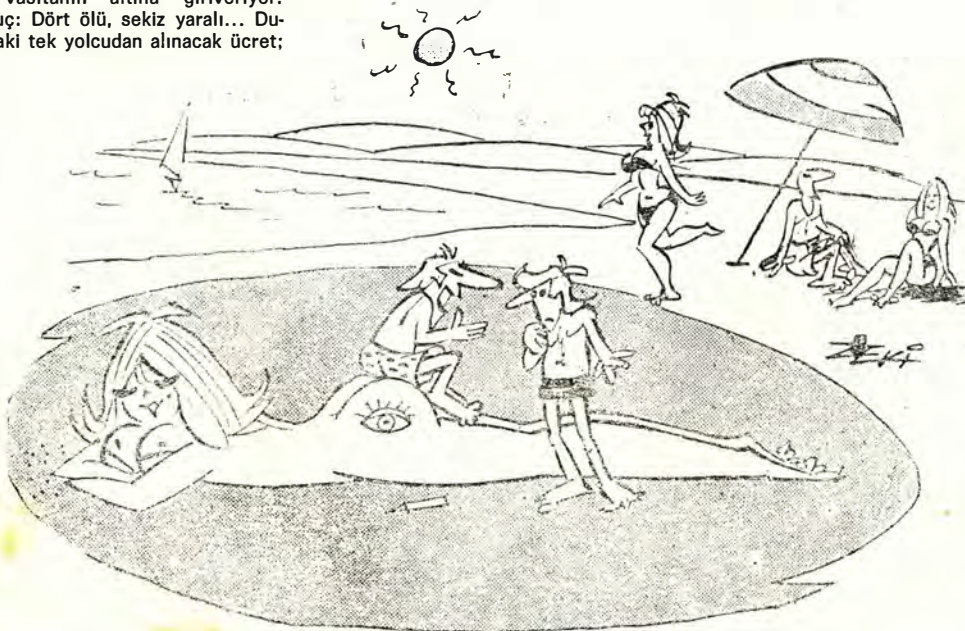
«Üllüz Duran» tarafından kaçırıldığı-nı anlamamış, başka köylerde kız arıyorlar hükmüne varmış. Duran'ın kaçırıldığı kız öyle evde kapalı kalacak cinsten değil. Selvi boylu, cilveli, oynak birşey... Kendi köylüsüne nisbet yapar gibi, tertemiz kılımini omuzuna vurup çay'ın kenarına götürmüştü, kılımlı ıslayıp basmış tokacı... Karşı köy'ün kadınları kızını açık seçik görmüş. Bizim köyde yine bir sinme, bir korku doğdu: «Ha şimdi gelirler, az sonra köy'ü basarlar» diye... Yine ne gelen var, ne giden...

Bu durumu anlayan bizim Üllüz Duran, başımıza arslan kesildi. Arslana, sırtlan ne yapar? Karşı köy halkı, kızın babası Duran'dan korkmasa çoktan köyü basar. Duran, başımıza belâ oldu. Zart zurt edip orta yerde geziyor. «Sinek kanatlanmadan zeval bulmaz» derler. Bizim Duran kanatlandı. İş iyice şımarıklığa döktü. Şafakla beraber, çay'ın başına gider, karşı köy halkına seslenir: «Kaçırdığım karı bana yetmiyor, bir tane daha gönderin!» Hepimiz Duran'ın peşindeyiz: «Aman oğlum etme, eyleme, valiyeye söz vermişiz bize sözümüzü yedirmeyin, adamlar karşıdan gelirler, köy harp meydanına döner!» Biz Duran'ın üstüne düştükçe, Duran şımarıdı, şafaktaki bağırmasını günde üç dört sefere çıkardı. «Dell oğlan kanına susamış!»

Duran yine bir zart zurtla çayın başına geldi: «Bu karı bana yetmiyor, bir karı daha gönderin...» diye bağırdı. Karşı köyden bir babayiğit belirdi, çay'ın başına geldi. Duran'a bağırdı: «Ulan it, Hatça, sana kaçmadan bizim köyün tüm erkeklerine yetiyordu, şimdi bes sana mı yetmiyor...»

Meğer Hatça, kendi köyünde orta malı olmuş. Köylüsü «Üllüz Duran Hatçayı kaçırdı da Köyümüzün namusu temizlendi» diye bayram yapmış..

K. Doğan BÜKE

— Şimdi inandın mı Göztepe'de oturduğuma?...

GÜZEL ŞEYLER de VAR DÜNYADA!

Sigarayı bırakmak mı istiyorsunuz?

ASLINDA sigara, pek dedikleri kadar tehlikeli değildir. Bırakmaya kalkıştığınız anda tehlikeli olur. Kıskaç bir sevgili gibidir sigara. Sigarayı bırakmanın kolay görünmesi de buna bağlanabilir. Bir daha yüzünü görmemeye yemin ettiğiniz bir kadını, arkanızı döner dönmöz özleminiz gibi.

Sigarayı bırakanların davranışları ilk günlerde şen - şakraklıdır. Yaylar üstünde yürüyormuş gibi zıp zıp zıplarlar. Atmosferin oksijenini tüketmeye kararlı olduklarını, aldıkları derin soluklardan anlırsınız. Baş dik, karın içeri çekik, yanaklar renklidir.

Dördüncü gün çene düşer. «Ne rahatım şimdi!» diye başlar söylevler. «Kendimi zehirliyordum da farkında değildim. Ağzımın tadı ye-

ise, birçok yanlış anlaşılmalara yol açar.

Dördüncü hafta en tehlikeli haftadır. En küçük bir gürültü, sözelimi kutuya sürülen kibritin sesi, yarım metre sığırır hastayı. Adam - kadın da olabilir - durup dururken uslu kedilerin kuyruklarına basar, çocukların oyuncaklarını kırar, dolmuş şoförleriyle kavgaya tutuşur, eşini tanımaz olur. Serçelerin cıvılcıklarına bile katlanımı kalmamıştır. Aslına bakarsanız, serçeler hakkında tek merak ettiğiniz şey, bu minik kuşların tüylerinin bütün gibi sarılarak içilip içilemeyeceğidir. Yemek, sevmek, uyumak; tümü önemini yitirir. Gözler kan çanağına döner. Suç işleme eğilimi son derece artar. Birçok sanığın «Sigarayı bırakmıştım, ne yaptığımı bilmiyordum,» dedikleri mahkeme tutanaklarına geçmiştir. Sigarayı bırakmış olmak hukuk yönünden bir hafifletici neden değildir. Ama yargıç da sigarayı bırakmaya çalışıyorsa, özel bir anlayış göstermesi beklenebilir.

Beşinci hafta, dizler üstünde emeklenerek hahların altında ve minderlerin içinde sigara aranır. Böyle yerlerde sigara aramak mantıksızlık gibi görünür de değildir. Sigarayı bırakmaya karar veren, böyle akıl almaz yerlere en az bir aylık sigara ihtiyacını gizlemiştir baştan. Önce başkalarından gizli, sonra da «Ucunda ölüm yok ya,» diyerek açık açık içmeye başlar. Günlük sigara sayısı beş hafta önceki düzeye çıktığında; yanakların olağan rengi geri gelir, saçmalamalar son bulur, ellerin titremesi de durur.

Sigarayı bırakmak tatsız bir deneyimdir. Bir arkadaşım tam yirmi yedi kez bıraktı sigarayı. Neyse, yalan gereksiz, bir arkadaşım falan değil, ben kendim bıraktım yirmiyedi kez. Bu konuda uzman sayılırım. Yani bırakmamak konusunda. Gerçi çoğunlukla pipo içiyordum ama, bıraktığım zamanlarda gazete kâğıdına sardığım kalemtraş talaşını içmeye kalkıştığım bile oldu. Ne yaptığımı biliyor muydum ki?..

Sigarayı bırakmak isteyenlerin uygulayacakları daha akıllıca bir yöntem - yine deneyimlerime dayanarak söyleyebilirim - yavaş yavaş bırak-

maktır. Sözelimi dersiniz ki, «Şu kahvaltıdan sonraki sigarayı içmeyeceğim canına yandığımı!» Sonra sözünüzden dönmek için kahvaltı etmez olursunuz. Ya da öğlen yemeğinden önce sigara içmemeye karar verip sabah yedide yersiniz öğlen yemeğinizi. Bu da zor gelirse, içtiğiniz sigaraların sayısını başka bir yolla azaltmaya çalışsınız. Yani sigara içmek aklınıza geldiğinde kendinizi tutar. «Yirmi dakika sonra yakayım,» dersiniz. Saate bakmakla geçirdiğiniz yirmi dakika içinde heyecandan iki sigarayı ucuca içersiniz. Yirmi dakika dolunca da, kenara ayırdığınız sigarayı yakarsınız.

Aslında sigarayı bırakmaya çalışanlar, hiçbir şeye aldırmanın düpedüz fosur fosur sigara içenlerle aynı şeyleri yaparlar. Aradaki tek ayrılık, sigarayı bırakmaya çalışmanın sigara içerken duyduğu suçluluktur.

Filtreli sigaralar yokken başka bir azaltma yöntemi vardı sigarayı. Bazıları sigaraların ortadan ikiye kesip öyle içerlerdi. Hem sigara başına içilmeyip atılan uzunluk oranının artması, hem de yarım sigarayla bir sigara içme isteğinin geçirilmesi gibi çift amaçla. Ne yazık ki tüm deneyenler sigaraları yerine birkaç kez burunlarını tutuşturduktan sonra vazgeçtiler. Filtreli sigaralar içinse bu kesme işleri zaten düşünülemez. Sigaraların iki ucuna birden filtre koymayı deneyebilir Tekel ama, bu kez de anayasal haklar çiğnenmiş olur. Ben sigaramı bütün tüütün içmek istiyorsam ne halt edeceğim?..

Yirminci yüzyılda birçok şeyin kolay yanı düşünülmüş. Hipnotizmayla sigarayı bırakmaya çalışanlar var. Sonra sigarayı bırakmak için kullanılan ilaçlar var. Ben bunlardan birini yurtdışında denemiştım.

Bu ilaç alındıktan sonra belirli bir süre içinde içilen bütün hintyağı etkisi yapıyor. İster istemez içmiyorsunuz. Ama sigara dumanına öyle duyarlı oluyorsunuz ki, iki sokak öteden sigara içen biri geçse öğürmeye başlıyorsunuz. Kısacası, bu da yaş.

Gerçekte sigarayı bırakma çabası oldukça yersiz bir çaba. Sigara içenler, içmeyenlerden daha fazla tat alırlar yaşamdan. Dünya, sigara dumanının gerisinde daha romantik görünür. Sigara tiryakileri kanser istatistiklerini okuduklarında kendilerinin istisna olduklarını hemen bilirler. Küçük bir olasılıkla tahsizliğin kendi yakalarına yapı-

rine geldi. On yaş birden gençleştim. Üstelik para yönünden de kazançlıyım.» Konuşurlar da konuşurlar. Sanki dinleyenlerden çok kendilerini inandırmak çabası içindedirler.

Onuncu gün omuzlar düşer. Soluk güçleşir. Yanakların pembeliği gider, yerine çirkin bir sarımtırak renk gelir. Hastanın yüzünde Kent paketinde Birinci bulmuş gibi bir huzursuzluk, çakmağının gazı bitmiş gibi bir bezginlik okunur. Kendi kendine acımaktadır ve sizin de ona acımanızı ister gibidir. Siz bir sigara yakıp mutluluğunuzu onun gözünün içine bakarak duman duman havaya üfleince ağlamaklı olur. Davranışınız güzel bir davranış değil kuşkusuz.

Üçüncü hafta, yeni alışkanlıklar edinme haftasıdır. «Tırnaklar kemi rilir, tavlâ pulları yutulur, gazetenin kenarından yırtılan kâğıt parçaları yenir, kalemler emzik gibi emilir. En kötüsü de, sigara içenlerin peşinden gitmeye başlar hasta. Bu

şabileceğini düşünenler de vardır. Bunlarsa yukardaki vergisiz satış mağazalarla avuturlar kendilerini.

Biz sigara içenler, en büyük zarar sigaradan değil, sigara içmeyenlerden görürüz. Sigarayı tabut çivisine benzetenler onlardır. İstatistikleri yapanlar da onlar. Gözlerini irtıri açarak heyecanlı anlatırlar:

«Bir tek sigaradaki nikotini alıp bir öküzle içneye versen, öküz oracıkta ölür.»

Eey, ne yapalım yani? Böylesine zevkli bir şeyden, içindeki nikotin tanımadığımız bir hayvanı öldürüyor diye vaz mı geçelim? Hem öküzze nikotin iğnesi yapmanın kime ne yararı var? Ne biçim sapık bir kafanın ürünüdür bu? Biz sigarayı bırakmadan önce, onların öküzleri rahat bırakmaları gerekmez mi?

Sulhi DÖLEK

Alışkanlıklar!...

Ateşini ver sevgilim!...

— Kimin hizmetçisi olduğunu içtiği sigaranın markasından anlamak mümkün!...

Her Telden Burhan Esen

AĞZI YAKMAZSA ACIBİBER BUDUR ●NEMLİ HABER

Yaza işleri müdürü gazeteye gireli henüz bir haftayı geçmemiş genç muhabiri karşısına oturmuş, ona mesleğin inceliklerini anlatıyordu:

— Bu görevden yemek istiyorsan eklemek, anlatacaklarını dinle tek, tek. Türkiye'de bir köpek bir insanı ısırsa haber değildir. Tersine de olsa, yani adam köpeği ısırsa, yine okuyucuları ırgalamaz, enteresan havadis sayılmaz.

Bir haftadır getirdiğin haberlere attım göz. İçim yandı, oldu köz. Teker, teker alalım ele. Maritelerine bak hele:

— «Dün elektrikler yine yapı arıza. Yüzbinlerce liralık zarara uğradı fabrikatör Rıza, imalatçı Mürteza.»

Eviâdım, bizde ha süt kesilmiş, ha elektrik, kimsenin değildir umuru. Okuyanlar bayılmaz. Yaşantımızın bir parçasıdır, haber sayılmaz.

İkinci haberinde şu:

— «Yine kesildi su. Fena oldu doğrusu. Çeşmeler yine tsss'ladı, oldu da kaz. Anlaşılan şehir yine yine Kerbelâ'ya dönecek bu yaz.»

Bunlar hergün karşılaşılan olaydır. Böyle haber bulmak kolaydır. Çeşmeler bir gün hiç kesilmeden gürül gürül akarsa, elektrikler göz kırpmadan şakır şakır abnenin yüzüne baktarsa, naşı patlat. Koş gazeteciye, öteki meslekdaşlarını anlat.

Boşyere dolaşmışın Üniversiteyi, okulu. Bu da haber mi hey Allahın kulu. Buraya bir mim koyalım. Marifetini birlikte okuyalım:

— «Karşıt guruplar önce atıştılar. Sonra çatıştılar. Geriye bıraktıkları kıpkırmızı kan gölü. Savaş meydanında kaldı beş yaralı, bir ölü.»

Fil hergün yılan tarafından yutulursa, güneş tutulursa, havadis olmaktan çıkar. Okuyucu aynı şeylerle karşılaşmaktan bıkar.

Birgün silâhlar patlamaz, karşıt guruplar, «Ya Allah!» deyip birbirlerinin üzerine atlamazlarsa... Bu haber sürmânşet, dışi kilişeliktir. Oyalarına, öteki muhabirlerinde kulakları deliktir. Hemen çarıklarını bağlar. Tabanlarını yağla. Haberinin birinci sayfaya yetişmesini sağlar:

İşte göp sepetlik bir marifetin daha. Bunu kullansaydık okuyucular bize çekerlerdi yuha:

— «A.P. Genelbaşkanı televizyon ekranına yayıldı. O konuşukça seyirciler zevkten bayıldı. Muhalliflere çatdı. Dedi pahalılığı onla ryarattı. Ortalığı onlar birbirine kattı.»

Dinle oğlum. Bazen adam Mandayı ısırpı da, haber olma şartlarını oluşturmaz. Ne yapsa etmez para. Geçemeyen gazetelerdeki sütunlara. Ama bir pire, adı geçen partinin genelbaşkanının dilini ısırsa havadisleşmiş, küçüçük olay devleşmiştir.

Birgün, TRT bültenlerinde Demirelin adı geçmez, partisinin kapıcısına olsun demec vermez, ekrana yansımazsa beşuş çehresi, en önemli haberi yakaladım demektir. Sıkı tut, bırakma kaçsın. Getir gazeteye, sekreter sekiz sütunluk manşet açsın...

O zaman yaptığın iş, patırınca da, okuyucular tarafından da beğenilir. Bu meslekten ancak böyle eklemek yenilir!...

OKUL DUVARINA FALAKA ASILDI, MİLLÎ DERS KİTAPLARI BASILDI

KİTAP Kitap konusunda sık sık konuşan Başbakan Yardımcısı son yaptığı konuşmaların birinde okul kitaplarına değindi ve şöyle dedi:

— Okul kitapları yeniden hazırlanacaktır. Bakanlar Kurulu gerekli kararı almıştır.

Bu haber üzerine Babıâlide dolaştık. Yokuşu aşık. Bilenlere sorduk. Bilmeyenleri boşyere yorduk.

Havadisin vardı aşı. Yeni kitaplar yazılmış, bazıların başlamıştı baskı fash. Lütfen gözüklerinizi takınız. Önümüzdeki ders yılında çocuklarınıza sunulacak kitaplara bakınız:

E L İ F B A

Rahle önünde diz çok. Besmele çek. Sonra aşağıdakileri oku tek, tek:

A... A... Ata oy at. Anarşiste taş. Bırakma gövde üstünde baş. Birdir bir oynama. Öğren cirir. Hertlak denince akhna gel. Ecevit. Böyle gelecektir ırkımız. Süt yerine içeceksin ırkımız. Yaz geldi. Derelere kaz geldi. Ağabeylerine parlamenter maaşları az geldi.

ORTAOKUL: TARİH

Cumhuriyetin temeli, Hürriyet mücahidi cennet mekân, ulu hakan Abdülhamit Han tarafından Meşrutiyetin ilâm ile atılmış, ancak ihtura berâti kelle karşılığında Namık Kemale esatılmıştır.

Ve de Kıbrıs Ecevit hükümeti devrinde müdahale edilme. miş, adaya çıkartma teknelerile gidilmemiştir.

Selâmetçilerin duası, Hareketçilerin beddhas ile gâvurların yüreklerine korku salınmış, yeşilada öyle alınmıştır.

HAYAT BİLGİSİ

Bir sene 365 günden 363 güne indirilmiştir. Takvimlerdeki 19 Mayıs ve 27 Mayıs günleri kaldırıldı, inkılâplar çıkış noktalarına vardırdı. Bir senede 12 ay vardır. Bir ay otuz gündür otuzbir geçen aylarda cephemizden yemişlerdir topuz. Bütün aylarda gün sayısız olmuştur otuz. Senenin bazı günleri yutuldu. Bu arada 31 Mart'ta unutuldu.

COĞRAFYA

Allah adı ile başlayalım evvelâ. Böyle ders kitabı nasip olmaz her kula, Mektepler açılınca yol göründü okula.

Varsın vatandaşın gecekondu olsun vıran. Türkiye büyüyecek, gerçekleşecektir. Turan.

MATEMATİK

Allah rahmet eylesin Envere, Niyaziye. Bugün dersimiz Riyaziye.

Sıfırdan çıkmaz. Dörtten sıfırda çıkar, ona eşit toalisyonda. Orbeşinci asıra gidecek treni beklemekteyiz istasyonda.

İki deve, üç fil, beş merkep cem edilmez. Sonuca gidilmez. Lâkin bir beygir, bir kaç, bir anahtar, üç hilâl alt alta getirilir, altına çizgi çekilirse ve de cem edilirse... Milliyetçi Cepbe kurulmuş, hainler vurulmuş, vatan kurtulmuş demektir. Aksini iddia, frenk kaşığı ile halt yemektir.

Solcuların doğrusundan daha makbuldür yanlışımız, tersimiz. Veletler, Bugünlük bukadardır dersimiz...

— Halk pahalılıktan şikâyetçi —

Anlat derdini Markopaşa'ya!...

ÖLÜRKEN NELER DEDİLER?

Emekli Evkaf Memuru Veli Dargelirli:

— Sende mi Britis... Emekli Sandığı sende mi 1970 öncesi emekçilerine oldum küs...

Hamal Kemal Semeribitülük:

— Oh be... Sırtındaki Dünya yükünden kurtuluyorum...

Milletvekili Sadık Oylusandık:

— Tuh... Zam tasarısına maaşlarımızın öldükten sonrada devam edeceğini ilâveyi unuttuk.

Futbolcu Erol Embol:

— Ezrail efsayttan gol atıyor.

SÖYER KAZIM

Mevsim Yazsa, Tasanız Azsa...

Yaz, kıstan daha insancıl bir mevsimdir. Gülgeler bedavadır söğelim. Yazın sıcaktan bunaldığımızda bir ağacın altına oturup serinleyebiliriz. Ama bunun tersini kıst yapamazsınız. Yani kıstın yerinden çatısını yerinden sökerek ısınmanıza olanak yoktur.

Yaz sıcak bir mevsimdir. Yaz doğanın olgunluk dönemidir. Ağaçlar meyva vermişler, bu meyvalar kente gelmiştir. Bu meyvalar soyulup yenmiş, kabukları ve çekirdekleri yerlere atılmıştır.

OKUL SİRALARINDAN YANKILAR

HELVA — EKMEK

Lokantada yemekler pahalı olduğundan, okulumuzdaki öğretmenler öğle yemeklerini helva — ekmeğe, pide yada meyva ile geçiştirirler. Öğretmenler odasındaki geniş masanın üzerine çıkarılan azıklar büyük bir iştahla yenir, üzerine de bir bardak su...

Birgün Yaşar beyle Hasan bey, helva kâğıtlarını masanın üzerine sermişler, ortada bir somun ekmeğe, elleriyle parçalayıp, helvaya bandırarak aynı iştahla yiyorlardı... Bizler de hayatın pahalılığından, maaşların yetersizliğinden ve normal olarak günlük gıdamızı alamadığımızdan söz ediyorduk. Bu arada, geniş masanın uç kısmında oturan Hatice hanım, helva — ekmeğe yiyen arkadaşlara takılmak için:

— Canım biz helva — ekmeği, değişiklik olsun diye zevk için yiyoruz... dedi.

Bu sitemli sözün duyan Hasan bey, oturduğu sandalyede şöyle geriye doğru yaslanıp, iki ellerini havaya kaldırdı:

— Hey yumurtaya can veren Allah; bize, ilkokulda katıksız mısır ekmeği, ortaokulda helva — ekmeğe, öğretmen okulunda üzüm ekmeğe nasip ettin. Öğretmen olduk, yinemi helva — ekmeğe reva görüyorsun?...

Aydın CİVİL
İlkokul Öğretmeni/EYNESİL

EZBERCİ ÖĞRENCİ

Tarih dersinde tahtada ders anlatmakta olan öğrenci ders kitabından, ezberlediği için, kitabın ayısını okurcasına hızlı hızlı anlatıyordu. Aradabir de kafasını hızla sola kaydırıyor ve anlatmaya devam ediyordu.

Bunu merak eden Tarih Hocası sordu:

— Öğlum, niçin kafanı ikide bir kaydırıyorsun. Tik mi var sende?

Öğrenci yanıtladı:

— Hayır hocam. Sayfayı çeviriyorum.

M. Cemâl ARIĞ
Barış Apt. Kat: 4 Daire: 13
Trabzon Caddesi/K. MARAŞ

Bu da bizim şiihbaz!...

Mustafa KAZU — Cafer bey Köyü — Salihli/MANİSA —

— Paraları çantaya doldur. Bu bir soygundur!...
Refik Tiniş/ANKARA

KORKAK AVCI

Hindistanda balta girmemiş ormanlardan birinde iki avcı arkadaş yürüyorlardı. Bunlardan birisi çok korkaktı. Fakat bu korkaklığını belli etmezdi. Yürüyüp giderlerken karşısına bir aslan çıkar. Ödlek olanı korkarak geri çekilir. Öbürü ise tüfeğini doğrultur, ve savaş durumunu alır. Korkak olanı:

— Hadi onu öldür, öldüremezsen ben arkadayım.

Mustafa ÖZYEMİŞEN
Çıksorut Mahallesi Kuşçu
Dağı Sokağı No: 2
GAZİANTEP

ÖNEMLİ SORU

Çocuk babasına sordu:

— Babacığım karısı olmayanlara bekâr diyorlar değilmi?...

— Evet

— Peki karısı olanlara ne diyorlar?...

— Baba biraz düşündükten sonra:

— Onuda, büyüylince anlarsın...
Bahkesir/Mustafa EROL

ÇİVİ

Bir deli arkadaşına:

— Dün gece rüyamda dolaşırken ayağıma çivi battı. Dedi. Digeri bilgiç bilgiç:

— Birader sende ayakkabınla yatsana.

Erdal GÖNÜL

Feyzullah Cad. Arzum Apt.
48/13/K. Maltepe/İSTANBUL

BİZİM EŞŞEK

İş bulma umuduyla eşşesine binip büyük şehire gelmişti, köylü. Eşşesini arabaların vızır vızır işlediği bir sokakta ağaca bağlamıştı. Saatler sonra şehirlerin otel dedikleri yatacak bir yer buldu. Çok pahalıydı. Eşşesini emanet edecek bir yer bulmuştu. Fakat döndüğünde, eşşesinin yerinde yeller estiğini gördü. Gece yarısına kadar eşşesini aradı. Otele odasına geldiğinde somyayı hayretle inceledi. Hiç somya görmemişti. Altına yatılacağına karar verip, yattı. Bir müddet sonra bir çift otele geldi. İkiside gençti. Görevliyi uyandırıp boş oda sordular. Fakat hiç boş oda kalmamıştı. Bir köylü varmış, eğer gelmemişse onun odasını verecekmış. Böyle deyip görevli köylünün odasına gitti. Somya boştu. Demekki oda da boş.

Genç çiftler yatağa yatıp sevmeye başlamışlardı.

— Sevgilim, diyordu genç erkek. Ben senin gözlerinde bütün dünyayı görüyorum. Somyanın altında uyanan köylü bu sözleri duyunca başını çıkarıp:

— Len hemşerim, dedi. Bah biyo bizim eşşegide görüyor mu?...

Ücretsiz PDF Kitapları: www.pdfkitap.com Bozkurt Caddesi No. 5 — Akşehir/MANİSA

HANGİSİ NAMUSSUZLUK

Peynir almak için bizim bakkal Süleyman Boşveren'in dükkanına uğradım, elimde öz önce manavdan aldığım iki limon vardı.

Bakkal elimdeki limonları göstererek, sordu:

— Limonların tanesini kaçta aldınız?

— 150 kuruşa, diye cevap verdim.

Bakkal birdenbire hiddetlendi:

— Yahu, bu herifler göz göre göre hırsızlık yapıyorlar.

Bu limonların tanesi hâlde 40 kuruşa satılıyor. Fakat size bir şey söyleyeyim mi; bu para kimseye yaramaz. Bir gün olurki insan bunun cezasını çeker. Bu büyük bir namussuzluktur...

Bu sırada Süleyman bey, peyniri tenekeden çıkartıp, kesmişti. Peyniri hızla teraziye fırlattı. Sonra, terazisinin dengesini bulmasını beklemeden peyniri çekti, aldı.

En az yüzelli, ikiyüz gram eksik olan peynir paketini babama uzatırken sordu:

— Şair bey, hakkım var değil mi?...

Hüseyin Avni DEDE
P.K. 511/Karaköy/İSTANBUL

ŞİKÂYETE GELMEDİ

— Eczacı çırağına hayretle bakarak :

— O müşteriye, bu kavonozdaki ilaçtan verdiğinden emin misin? diye sordu.

Çıracak iyi bir iş yaptığından emin bir tavırla:

— Evet dedi. Diğerlerine de bundan verdim.

Adam saçlarını yolacak duruma gelmişti. Perişan bir tavırla: Ne yaptın sersem? diye bağırıldı. Bundan daha kuvvetli zehir olmaz ki...

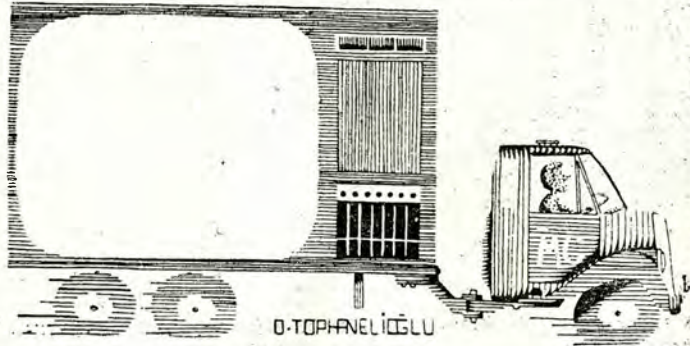
— Çıracak kendini savundu.

— Fakat hiç kimse şikâyet için geriye gelmedi.

NOT: Sizin için sayfamızda yer vermeniz beni mutlu kılarsınız.

Osman ÖNAL

Orman İş. Müd. — Manavgat/ANTALYA

TIRT !

Orhan TOPHANELİOĞLU — Cevizli/İSTANBUL

SÖYLE FAKİR FATMA

Kocan yine iş bulamadı mı, Bir kesere kulp olamadı mı, Evde hiç yiyecek kalmadı mı, Söyle, söyle fakir Fatma he mi?.

Giysileriniz hep eskidi mi, Çocukların papuç istedi mi, Evinizde durdur bitmedi mi, Halinizi bilen yok öyle mi?..

Yoksa kocan farkına vardı mı, Temelli yüreğini yardı mı?.. Elin aşk karşılığı yardımı!.. Eksik olsun, olmaz olsun de mi?.

Veysel KARASAY PTT Memuru
Denizbostanlığı/İZMİR

MİS PİL

Burnumu seveyim senin Kurak Mis Emma PİL Pestilini çıkardın erkeklerin Hiç kaldı yanında pekoshil

Veysel KARASAY
PTT Memuru
Denizbostanlığı/İZMİR

GAZETECİ: Sayın okuyucular, seyirciler, dinleyiciler, muhterem yerinde sayıcılar, ilericiler, gericiler! Şimdi sizlere bir iş adamıyla yaptığım röportajı sunacağım. Dikkatle izleyin bakalım, dökülecek ne inciler, yenecek ne neler... (İş adamına yaklaşıyor) Sevgili özel ve güzel teşebbüsünüzün dizel patronu sayın bay iş adamı, bize kısaca özgeçmişinizden söz ederek başarılarınızı sırrınızı açıklar mısınız?..

İŞ ADAMI: Hay hay! A. İlinin B. ilçesinde doğdum. İlk, orta ve liseyi zar zor, sınıflarda çift dikiş yapa yapa ya da kopyeyle, özel derslerle okudum, mezun oldum. Ondan sonra iş hayatına atıldım. Fırsatları değerlendir-dim. Allah tuttuğumu altın etti. «Yürü ya kulum» dedi. Yürü-düm, koştum, uçtum. Kiminin ayağına karpuz kabuğu, kiminin koltuğuna çivi kaya koya ilerle-dim, yükseldim. Birkaç yılda milyoner oldum. Ama bitmedi azmim, çalışma hırsım. Milyon-lara milyonlar ekledim. Komis-yonculuk, ithalat, ihracat, imalât yaptım. Keresteden, mobil-yaya, pamuğa, sanayiye, montaj-cılığa kadar her sahaya el attım, dört bir yana kök saldım. Avru-pa'da temsilcilikler açtım, büro kurdum, Amerika'ya uzandım, yabancı sermayeyle temaslar yap-tım...

Gazeteci: Bravo doğrusu! Ama beynimi kurcalayan bir soruyu sormadan edemeyeceğim size. Bütün bu şeyleri tek başınıza mı yaptınız? Elinizden tutan olmadı mı hiç?

İŞ ADAMI: (Gülerek) Tabii... Her konuda olduğu gibi bu ko-nuda da başarıya ulaşmak tek başına olmaz hiç bir zaman. Bana da yol gösteren oldu. Da-yıların, ayncaların, abilerim sağ olsunlar, bana ışın puf noktasını gösterdiler. Destek oldular, çı-kar sağladılar, tavsiyelerde bu-lundular, arkamdan ittiler.

Gazeteci: Demek dayısız, am-

BİR İŞ ADAMI İLE RÖPORTAJ

ERHANTIGLI

casız, torpilsiz olmuyor bu işler? **İŞ ADAMI:** Hangi iş oluyor ki bunlarsız?

Gazeteci: Ya garibanın biriyse kişi, yoksa akrabalarından hatırlı birisi?

İŞ ADAMI: Akrabaya gerek yok canım. Bulsun her işin ada-mını. El öpmekle dudak aşın-maz. Yüzüne gülün işine yara-yacak kişinin. Saygı, sevgi gös-terisi yapsın ona. Samimiyet kurmaya çalışsın. Amca, dayı, hattâ amcacım, dayıcım desin ikide birde, gerçekten amcası ol-masa bile. Böyle diye diye hem adamın gözüne girer, onun bir yakını sanılır bilen bilmeyen ta-rafindan. İtibarı, kredisi, forsu artar hem de...

Gazeteci: Demek kişiliğinden fedakârlık etmek gerek. Yağcılık, müraillik olacak ille de...

İŞ ADAMI: Bırakın canım ki-şilik mişilik palavralarını. Köp-rüyü geçinceye kadar ayağı dayı demeli. İşini bileceksin, düme-nine bakacaksın. Gemisini kur-taran kaptandır. Bir de i adam-larının, hatırlı kişilerin üye ol-

duğu derneklere, lokallere, ku-lüplere, partilere girmek, oralar-da her fırsatta göze çarpmak, temayüz etmek gerek. Bunları yapın mıydı artık sana karada ölüm yoktur.

Gazeteci: Ama günahın pek çoktur!..

İŞ ADAMI: Yok canım, daha neler... Gayeye giden her yol meşrurdur.

Gazeteci: Ama bazı yollar çalı-ırıpılla, dikenle doludur.

İŞ ADAMI: Merak etme. Sırtı-mız yere gelmez bizim. Bütün yollarımız biraderlerimiz saye-sinde güllük gülistanlık olmu-tur!..

Gazeteci: Yıldı ne kadar vergi veriyorsunuz?

İŞ ADAMI: Ne vergisi bu? Memlekete bu kadar hizmet-i-miz dokunuyor, üstelik bir de vergi mi vereceğiz yani! Vergi vermek işçilere, memurlara ver-gidir dostum. Ben, değil vergi vermek, vergi iadesi, teşvik ted-biri, yatırım indirimi diye diye vergi alıyorum devletten...

Gazeteci: Demek bundan dola-yı kambur kambur üstüne bini-yor işçinin, memurların?..

İŞ ADAMI: Ar yılı değil kâr yılı bu canım. İş bilenin, kılıç kuşananın...

Gazeteci: Son yıllarda hangi işi çeviriyorsunuz daha çok?

İŞ ADAMI: Oo... Arar mısın, bende iş çok! Önceki yıllar ke-restecilik yapıyordum. Şimdi mobilyaya geçtim. Özel okullar devletleştirilmeden önce millî eğitime hizmet ediyordum. İler-de motor, tank, uçak sanayiine

geçmeyi düşünüyorum.

Gazeteci: Mobilyalarınızı ya-bancı devletlere de ihraç edi-yor musunuz?

İŞ ADAMI: Tabii ya. İyi kâr var bu işte. Vergi iadesi de ca-bal!

Gazeteci: Mobilyalarınızın mar-kası ne acaba?

İŞ ADAMI: Hayali mobilya.

Gazeteci: Çok güzel bulmuş-sunuz bu adı. İnsan hayal ettiği müddetçe yaşar zaten.

İŞ ADAMI: Evet. İş adamı da hayal marka mobilya ihraç et-tiği zaman taş atıp kolu yorul-madan kâr eder, vergi iadelerini başı ağrımadan cebine atar.

Gazeteci: Bu hayal marka mo-bilyalarınızın koltuklarından hiç bir zaman iktidara geçeme-yeceği belli olan ama durmadan onu hayal eden politikacılara sa-tın da zavalılar avunsunlar, dü-görsünler ve kimseyi rahatsız etmesinler.

İŞ ADAMI: Dur biraz şu mo-bilya ihracatından yolumu bula-yım da o işe ondan sonra el ata-yım. Ön seçimi ve genel seçimi kazanamayan aday adaylarından başlayayım, il ilçe ba kalarına kadar birer hayal koltuğu sata-yım. Böylece hem kendimi hem de milleti kurtarayım.

Gazeteci: Siz bu işi yapın ha-yırlısıyla da ben sizi vatan kur-taran aslan ilan edeyim.

İŞ ADAMI: Ayıp ettiniz doğ-rusu. Şimdiye kadar biz vatani kurtarmıyor muyduk yani?

Gazeteci: Hayali mobilyalarınız şan ol-du be dört düvele. Kaplan gü-reşçilerimiz duyuramıyor artık dünyaya adınızı. Yemeyin hak-kunızı...

Gazeteci: Öziir dilerim. Ye-mek sizin hakkınız. Oburluğu-nuzla aya bile yayıldı aziz adınız. Feda olsun sizin gibi yiğitlere le-ziz canımız. Bu röportajı yap-mak fırsatını verdiğiniz için çok teşekkür ederim size. Çünkü ko-lay kolay hiç bir fırsat vermez-siniz siz kimseye... Haydi hoşça kalınız. Dinmesin iştahınız!

Ekmek israfını nasıl önleyebiliriz?..

- Küçük tip etmek çıkarılmalı.
- Ekmeğin çabuk bayatlamasını önlemek için daha çok mayın ve bir miktar patatesunu karıştırılmalı.
- Büyük gramajlı ekmeğin am bala içinde ve dilimlenmiş ola-rak satılması.
- Askeri birlikler, hastaneler ve fabrikalarda masalara ekmeğin dilimlenmiş olarak konulması.
- Ekmek israfını önlemek için de halkı eğitici yayımlar yapıl-malı.

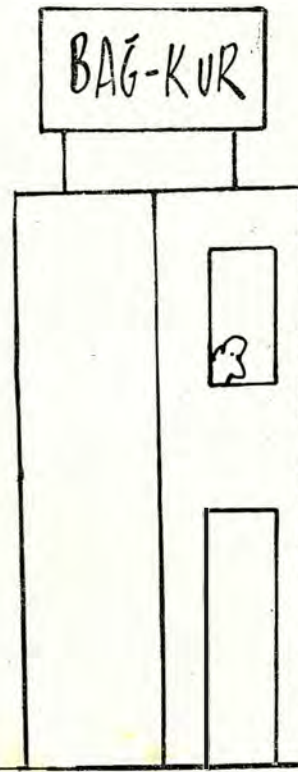
ZEKA

— Kolay!.. Tüm buğday mahsulunu ihraç eder, böylece ekmek israfını önlemiş oluruz!...

BAĞ-KUR

BAĞ-KUR ÜYELERİNDEN YARISI KURUMA HİÇ PRIM ÖDEMEDİ

SEN İLKÖNCE ŞU ÜYELERİNLE BAĞ KUR!...

TURISTLER

Uyduran ve Çizen
Ayhan Alıncıoğlu

Bu hafta da
turist avrata
cimdik atan bir
yarmanın aklı-
betini anlata-
cağız.
Ülke turizmine
katkıda bulu-
nanların hika-
yesidir bu!..

SETÖN
TERBİYİ
SİZ!

UTANMIYOR
MUSUN YAR.
MA HASSAS
YERLERE
PARMAK
BASMA-
YA!

YERİM ULAN SE-
Nİ! ZAVALLI MAD.
MAZEL AVRADI
BURDAHA İNCİTİR
SEN KOZLARI PAY.
LAŞIRIZ!

ULAN HALÂ İŞİ TIKIRINDA
KARABORSACI GİBİ SIRTINI
YORSUN!

Çikletçi Sarkıntılık eden adamın onu zuna sığardı.

NOO! YOK ALLE
GITMEK

GRAND KAHRAMAN
ÇIKLETÇİ! TAM ERKEK
ANDRE, YATAKORE!

CİKLETCİ BAŞINDAN
BÜYÜK İŞLERE SOKTI
BURNUNU.

Butip turistler
rı ağırlama
olayları bu ay-
da çok yağın-
laşır. Sonu ise
acıp bir şekil-
de karakolluk
olmadan yata-
kolluk bir bi-
çimde biter.
Bekleyelim ve
de görelim.

FAZLA OLDUN
SEN ARTIK'

HERİF HAFİF
HAFİF BOZULMAYA
BAŞLADI

BANA BAK
BİZDİK BO-
YUNDAN.
BÜYÜK İŞLE.
RE

SUNA BİR OYUN
OYNAYAYIM DA
KAFASINDA KIRK
TILKI GEZEN

POLİTİKACILAR Bİ
LE ŞASSIN. SÖYLE
YAKLAŞ DA ANLAŞA
LIM EFENDİ

İŞTE YAKLAŞTIM
N'OLUĞAK ŞİMDİ?

HAYDI
BASTIR!

Yanma
Yakdaştı

Cikletçi taze
salatalık ısı-
ran turfan-
da vatan
daş gibi

Yarmanın bur-
nunu ısındı.
Herif can acı-
sından feleğini
şaşırdı

KARİŞMAZ.
SAN İYİ OLUR

ciklota kerpe-
ten gibi dişleriyle
xarmanın burnu
nu isirdi.

GİDEBİLİRİZ
MÖŞHE VE
MADAMA
LAR!

GİDEBİLİRİZ
MÖŞYE VE
MADAMA
LAR!

Ve köftede

Köfteci'de Fingir Dek
hayran hayran cik-
letçiye bakıyordu.

KÖFTE MANJE E-
DİP D'İSTANBUL
PRÖMÖNE YAPA-
LIM

HAFTAYA
ÇİKLET
Çİ'NİN
ASKI!..

Turiz döviz
getirir döviz
istah artırır.

İSTE MA VİMİN (haya-
-tut) İSTİ (2) İSTİ (2)

BOZLUK DÜZEN

SAFER
2024

ŞÜHERİFLERE
BİR ÇEKİDÜZEN
VERMENİN ZAMANI
GELDİ ARTIK

- O -

OKKA: Her yerde dört yüz dirhem gelen bir ağırlık ölçüsü. Ve en makbulü altı okkadır. Zira kime yaranmak istenirse hiç tartıya vurulmadığı halde şeyinin altı okka olduğunu söylemek gelenek halin dedir.

ORTAKLIK: Fikirleri ayrı iki kişinin sonu gelmiyeceğini bile bile şirket kurmasıdır.

ORUÇ: Zenginlin senede bir ay, fakirin oniki ay tuttuğu açlık eylemi.

- Ö -

ÖDENEK: Herhangi bir işin gerçekleştirmesi için devlet bütçesinden ayrılan ve çoğu zaman ihtiyacı karşılamayan para.

ÖDÜNC: Hizmette beş senesini doluran memur vatandaşa kendi parasından faizli olarak bir miktar borç verilmesi.

ÖRDEK: Şehir dışında vasıta beklemek gibi bir suç işleyen yolcu.

- P -

PARA: Her ayın ilk günü memura verilen elma şekeri.

POLİS: Şehir meydanlarında talebe çatışmalarını önlemek ve nutuk atan politikacıyı korumayı amaçlayan resmi örgüt.

POLİTİKA: Çoluk çocuk hepimizi en tatlı, en yağlı balı, bol soğanlı ve de biberli, salçalı, oynak kalçalı, geniş tabanlı eğlence mevzuu.

- R -

REKOR: Pahalılıkta ve geri kalmışlıkta her geçen gün kırdığımız bir üstünlük derecesi.

REY: Parlak vaatlerle dört senede bir vatandaşın elinden alınan oy pusulası.

REZALET: Sosyete de evli bir kadının kocasından başka bir erkekle uygunsuz yakalanması. Ki, bu duruma daha çok skandal denir. Asıl rezalet; kenar mahalledeki bir gencin sevdiği kızı gülümsemesidir.

- S -

SAYIM: Beş senede bir adımız sorularak adından sayıldığımız istatistik işlem.

SOLİST: Sesinden ziyade göbeğiyle şarkı okuyan hanım sanatçı.

SÜLEYMAN: Bir erkek ismi olup bu isimdeki kişilerin mühüre karşı a-sırı merakları olduğu ve cebinde

Modern Sözlük

devamlı ıstampa taşıdıkları söylenir.

- Ş -

ŞAİR: Yazdığı şiirin ceremesini ödemeyi önceden kabullenmiş kişi.

ŞEKER: Zam ve stok yapmaya son derece elverişli bir gıda maddesi.

ŞEVKET: Bir erkek ismi. Bu adı taşıyan kişiler arasında heykel ve resim gibi güzel sanatlarla karşı allerji duyanlarına rastlanması mümkündür.

- T -

TELEVİZYON: —Elde olmayan nedenlerle— ara sıra sakatlık geçir.

ren, sinema isimli rakibini kısa zamanda dize getiren Kırkpınar pehlivanı.

TOSUN: Duvar edebiyatının en ünlü simasıdır. Genellikle şiir dalında ölmez eserler vermiş olup, yazdığı şiirlerin altına «Bunu yazan Tosun» imzasını atmakla meşhur olmuştur.

TÜY: Yapılan her marifetin üzerine dikmeye mahsus nesne.

- U -

UCUZLUK: Her gün çarşılarında görüldüğümüz serap.

URGAN: Ay başlarını çekmekte kullanılan, kenevirden yapılmış kalın ip. Bu ip ayrıca kemer sıkma politikasında ve intihar olaylarında eskiden beri kullanılmagelmıştır.

UZAY YOLU: Manavların kullandıkları bir çeşit fiyat etiketi.

- Ü -

ÜFÜRÜKÇÜ: Ağbın acız kaldığı hastalıklarla bir nefeste iyi eden yeşil takkeli asri tabip.

ÜRYAN: Küçük memurun bayramlık kıyafeti.

ÜTÜ: Kafa ütülemekte ihtisası olan, attığı zaman mangalda kül bırakmayan politikacı.

- V -

VAAD: Seçim arifesinde meydanlarda siyasiler tarafından alabildiğine şişirilen, seçim sonu fıs... diye sünen balon.

VATAN: Kimimizin uğrunda öldüğü, kimimizin nutuk söylediği kara parçası.

VERGİ: Memur maaşında yapılan iskonto.

- Y -

YAN ÖDEME: Piyasa zam gördükçe memura verilen sus payı.

YASAK BÖLGE: Ayın yirmisinden sonra memurların dolaşması son derece tehlikeli olan; kasap, manav gibi satıcıların bulduğu muntika.

YUMRUK: Meclislerde en fazla itibar gören zorlu kahraman.

- Z -

ZAM: Zam kelimesi üç harfli bir sözcük olup mânası yediden yetmişe herkesçe gayet iyi bilinmektedir. Her ne kadar politikada adına «Fiyat ayarlaması» denirse de gerçek mânasından hiçbir şey kaybetmez. Zam zamdır. Zam olarak kalacaktır ve —Z— harfini sözlüklerde tek başına temsil edecektir.

Kenan DUMAN

15

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHI DÖLEK

Dişçide..

YOZYÜREK onüç — ondört yaşlarında çiçeği burnunda bir delikanlıyken düşüp ön dişlerinden birini hafifçe çentmişti. Bu arada burnundaki çiçeğe ne mi olmuştu? Yozyürek'in burnunda çok yoktu ki! Bizim dedikimiz... Neyse, boşverin.

Yozyürek'in çentik dişinin kimseye bir zararı yoktu. Hatta Yozyürek'in sevimliliğini artırdığı bile söylenilebilir. Yıllar sonra bir gün adamımız bir dişçinin pençesine düşene dek. Hayır, dişçiler aslında aslan ya da kaplan gibi pençeleri olan yaratıklar değildir. Bu da sözün gelişi. Gerçekten dişçiler sıradan kişilerdir. Siz ne kadar zalimseniz onlar da o kadar zalimdir; sizin gözlerinizi ne denli para hırsı bürümüşse, onlarınkini de o denli bürümüştür. Sizden ya da benden tek ayrılıkları, ellerinde tuttukları kerpetendir.

«En son ne zaman bir dişçiye gittin?» diye sordu dişçi Yozyürek'e.

Yozyürek utandı. «Üç yıl önce», dedi. Oysa yaşamı süresince bir kez olsun dişçi koltuğuna oturmuş değildi.

«Üç yıl önce mi?» diyerek gözlerini iri iri açtı dişçi. Elindeki sıvı uçlu zırlıyı salladı. «Kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?»

Gözlerini iri iri açmak sırası Yozyürek'teydi. «Dişleri her gün fırçalamak gerekli mi?»

«Elbette», dedi dişçi. «Hem de üç kez. Fırçalamazsan ölürsün. Dişlerinin arkası bir karış taş bağlanmış. Sigarayı da bırak. Bırakmazsan ölürsün. Şimdi ağzını iyice aç bakalım.»

«Açmazsam ölür müyüm?» diye sordu Yozyürek.

«Hayır», dedi dişçi. «Ağzını açmazsan ben ölürem. Şu üstünde oturduğün ünitenin parasının üçte birini ancak ödeyebildim henüz. İnanmazsın, işe başladığımda dört

yıl süreyle berber koltuğuyla çalışmıştım.»

«İnağım», dedi Yozyürek. «İh-teğsehn dihleğimi boğhver de höyle hğızel bih egse hrası çekh.»

«Ağzın açıkken konuşma», dedi dişçi. «Ne deddiğini anlayamıyorum.»

«Bgoynunh kophsunh!» dedi Yozyürek.

Dişçi bir kazıma ve törpüleme işlemine girişti. Bir yandan konuşuyordu. «Meslek yaşımda söktüğüm taşları biriktirseydim bir evin temelini atmaya yeterdi.»

«Ağrrağğhrrh!»

«Sen konuşma. Sadece dinle. Biliyor musun, dişçiliğin en iyi yanlarından biri de budur. Ben konuşurum, hasta dinler. Konuşmaya kalktığında bunun ne zor olduğunu görüyorsun. Televizyondaki avukatı biliyor musun?»

«Bğhaslahma himhi aghuhatih-dah!»

«Sus da dinle. İşte benim idealim. deki kişi o avukat. Her zaman avukat olmayı istedim. Sayın yargıç, tanığın dişlerine ilginizi çekirim. Bu dişler çok seyrek fırçalanmaktadır. Söyleyin Bay Tanık, dişlerinizi sık sık fırçalar mısınız?»

«Hiğğrghh!»

«Evet ya da hayır lütfen.»

«Bheh heh...»

«Gördüğünüz gibi sayın yargıç; tanık soruma karşılık vermekten bilinçli olarak kaçınmaktadır. Mülvekkilimin bir iftiraya kurban gittiği besbellidir.» Yozyürek'in hafifçe kırık olan ön dişine tak tak vurdu. «Bu nasıl kırıldı?»

«Efendim?»

«Düğhtühm dğheim!»

«Konuşma. Nasıl olsa deddiğini anlamıyorum. Bu diş düzeltmemiz gerekecek. Söyle altından biraz traşlarsak göze şimdiki kadar çirkin görünmez.» Frezenin ucuna bir bile taşı taktı, korkunç seslerle diş

kesmeye başladı.

«Bu canımı acıtmaz. Sadece sinir bozucudur. Sık dişini biraz. Yani sözün gelişi. Gördün mü, bitti işte. Tükür. Yutma.»

Yozyürek bir an adamın suratına tükürmeyi düşündü, sonra vazgeçti. Dişçi bir ayna uzattı.

«Alt dişlerinin arkasına bak. Hiç böyle beyaz görmüş müydün onları?»

«Hayır», görmemiştim. Alt dişlerimin arkasını hiç görmemişim. Şimdi de görmüyorum.»

«Ağzını iyice açıp aynayı yatır. Üst dişlerine bak şimdi. Ne kadar farklı, değil mi?»

Farklıydı gerçekten. Yozyürek ağlamaklı oldu. Sol ön diş, sağdakinden birkaç milimetre daha kısaydı. «Ben buraya geldiğimde böyle çirkin değildim.»

«Galiba haklısın. Sağdaki diş de biraz kısaltmalıyız ki eşit olsun.»

Öbür diş de kesti. Biraz fazla kaçıncı bu kez de kısa kaldı. Böyle biraz birinden, biraz öbüründen ke-se kese dengeli sağladı. Sonunda iki diş aynı boyda geldi. Ne var ki ikisi de yarımşar santim kısaltılmıştı. Yozyürek dişlerini kenetlediğinde arada yatay bir açıklık kalıyordu.

«Yaktın beni!» dedi Yozyürek. «Güzelliğimi beş paralık ettin. Seni dâvâ edeceğim.»

Sevindi dişçi. «İyi. Sonunda avukatlık yeteneklerini kullanma fırsatı çıkacak demek. Ne olur beni dâva et.»

«Vazgeçtim. Seni dâvâ etmeyeceğim. Şuracıta boğacağım. Eğer bir

«İhirlî yöntemle dişlerimi yeniden uzatabilirsen o başka.»

«Haklısın», dedi dişçi. «Bu dişleri böyle bırakamayız. Taşı alıp dişleri yanlardan, önden arkadan inceltti.

«Daha bitiremedin mi? Budayınca uzayacağını mı sanıyorsun?»

«Şimdi biraz masrafı göze alırsan güzelce kaplarım bu dişleri.»

«Altınla mı? Ne korkun!»

«İstersen altın da olur ama, bana sorarsan porselen kaplayalım. İstiyor musun dişlerini kaplamamı?»

«Ah doktor, istiyorum istiyorum», diye alayla söylendi Yozyürek. Dişleri kesilince sesi de garipleşmişti. «Ağzının önüne mağara kapağı gibi delik açtın be adam! Başka seçeneğim var mı?»

«İyi», deyip hazırlıklara girişti dişçi. Erimiş lâstığı andıran iğrenç tatta bir nesneyi Yozyürek'in ağzına tıkıştırıp kalıp aldı. «Tamam. Şimdi git, haftaya gel.»

Yozyürek gitti ve utancından bir hafta kimseye görünmedi. Yeniden geldiğinde kötü haber vardı dişçide.

«Fırm bozuk. Porselen yapamadım, plastik yaptım. Pek dayanıklı değildir plastik ama, hafif ve ucuzdur.» Plastik kaplamaları Yozyürek'in ön dişlerine geçirip yapıştırdı. «Gördün mü ne güzel oldu?»

Gerçekten fena değildi dişler. Biraz dışarı çıktıklar ama, bu durum kadın şarkıcıların yarısı gibi, Yozyürek'e de aynı bir şirinlik veriyordu.

«Öteki dişlerini bir daha gözden geçireyim. Aç ağzını, iyice aç.» En gerideki dişlere tak tak vurdu. «Bunları kullanmıyorsun çığnerken, değil mi? Üstelik fırçanın bunlara erişmesi de güçtür. Çekelim gitsin.»

«Sağlam dişleri mi?»

«Öyle deme. Nasıl olsa çürüyecekler. Şimdiden çekelim, daha iyi.»

«Bir dakika», diyerek yerinden doğruldu Yozyürek. Ayağa kalktı. «O ikisi biraz beklesin. Zaten epeyce borçlandım sana. Önce birikmiş borçlarımı ödeyeyim.»

Yumruğunu kulak tırmalayan bir çatırtıyla dişçinin ağzının tam ortasına indirdi. «Tükür», dedi çıkıp gitmeden önce. «Yutma. Yutarsan mideni ısırabilirsin.»

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar.

«Kimi insanların akıl dişlerinin hiç çıkmadığını biliyor muydunuz?»

— Al şu kumaşı usta, bana 30 cepli bir elbise dikiver!...

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası

IDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi

No: 8.10, Daire: 3. İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

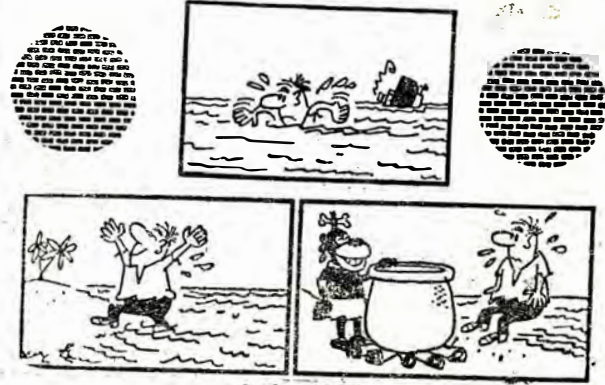
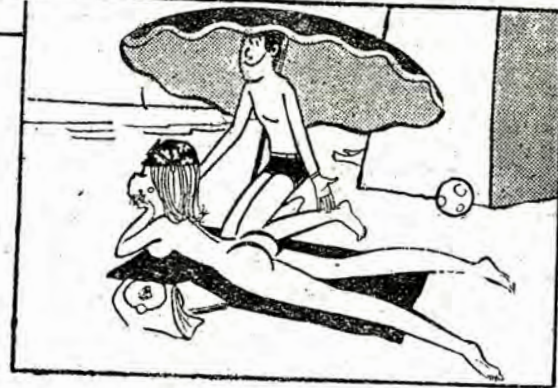
Fiyatı : 250 kuruş,

ABONE FİYATLARI : Yurt içi

yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50

TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL.

Altı aylığı 125.— TL.

KAYNANALAR!

— Şaşırma kızım, müdür bey bu şekilde, yazdıracağı mektuba ilhamı daha kolay buluyor!...

MUTLU RUH

Ruh çağırıyorlardı. Medyum orada bulunan bir kadma:

— Kocanızın ruhu burada madam Helene, dedi. Ona istediğini sorabilirsiniz.

Kadın titriyerek sordu:

— Georges, senmişin?

— Evet canım.

— Orada, benim yanımda olduğundan daha mutlumsun?

Neseli bir ses cevap verdi.

— Pek çok,

— Demek cennet çok güzel!

Ruh bir kahkaha attı:

— Cennette olduğumu da nereden çıkardın karıcığım...

Yazısız

ŞAŞILACAK ŞEY!

Bir akıl hastahanesinde, gardiyan koşa koşa nöbetçi doktorun yanına gitti. Bakışları görülür bir şekilde korku doluydu.

— Ne oluyor? diye doktor sordu.

Gardiyan kekeledi:

— Oh doktor, bahçede, iki dell birbirlerine son derece zeki ve doğru anlamlarla dolu sorular soruyorlardı!..

— Sakın sinirlenmeyin... Sadece baharın etkisi... Hem fazla ileri de gitmez!...

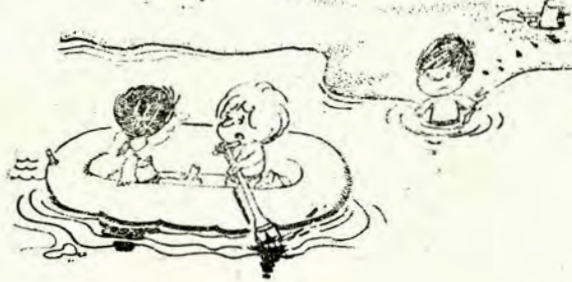
ONÜÇ KURŞUN

Kocasını onüç kurşunla öldüren kadına yargıç sordu:

— Tam onüç kurşun sıkılmışsınız. Bu ise akli başında bir kimse'nin yapacağı iş değil. Maktul sizi tahrik edecek bir şeymi söylemişti?...

Araya giren savunma avukatı:

— Söyleyip söylemediğini ne bilsin? dedi. Mülvekkilimin kullakları anadan doğma sağırdır.

— Sakın yüzme bilmediğimizi çıkartma... Yoksa bizi batırır!...

ASANSÜRDE DOĞUM

Hamile kadın güçlüklerle hastahaneye yetiştirilmişti. Ama daha doğum odasına gidemeden asansörde çocuğunu dünya'ya getirdi. Buna çok canı sıkılmıştı. Yanında bulunan hemşire onu teselli etti:

— Bu kadar üzülmenize gerek yok. Beta'nın beteri var. Bundan üç sene evvel bir kadın hastahaneye bile giremeden kapının önünde doğum yapmıştı...

Kadın sıkıntıyla:

— O Kadın bendim, dedi.

TECRÜBELİ DOKTOR

— Neden hastalarınıza hep ne gibi yemekler yediklerini soruyorsunuz?

Yaşlı, Doktor:

— Bu yemeklere bakarak hesap pusulalarını dolduruyorum. da ondan, diye cevap verdi.

YEPYENİ BİR ADAM

Çok içiyordu. Nedenini sordular.

— Birinci kadehi içince yepyeni bir adam oluyorum, dedi. Sonra bu yeni adamda bir kadeh içmek istiyor ve bu böylece devam edip gidiyor.

HİZMETÇİ KİTLİĞİNDE

Dupontlar bir hizmetçi tutmuşlardı. Kız çok iyi iş yapıyordu ama hafif meşrepti. Bir kaç ay sonra, sıkılgan bir halle karşılarına geçerek:

— Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi. — Niçin? İşinden çok memnunuz, dedi madam Dupont.

— Ben sizden memnunuz ama, yakında bir çocuğum olacak.

Dupontlar düşündüler, taşındılar, sonra: — Zarar yok, kal, bizi onu evlat ediniriz, dediler.

Kız kaldı evlerinde. Bir yıl sonra, kız yine:

— Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi. — Niçin? diye sordular.

— Yakında bir çocuğum olacak... — Zarar yok, onuda evlat ediniriz, kal...

Bir yıl daha geçer ve kız yine: — Ben ayrılmak istiyorum efendim, dedi. — Niçin?

— Böyle kalabalık yerde çalışmak güç oluyorda..

— Evet, evet... İşte tam şurada bir erkek Kurbağa adam var!

YAŞLI AT

Köylü, diğer köylüye kızgınlıkla:

— Sen yalancının birisin, dedi. Bana sattığın at hani yirmi yıl yaşayacaktı? Bir ay olmadan dün öldü...

Diğer köylü saf saf cevap verdi:

— Demek bizim at, yirmi yılı önceden yaşamış!...

Yazısız

SARHOŞLUK

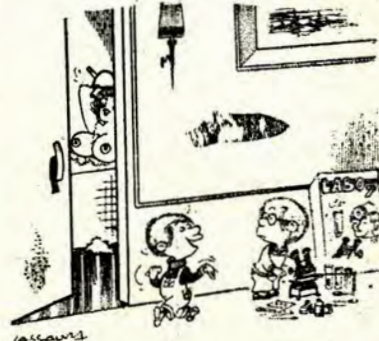
Kadın, hizmetçisine sordu:

— Maria, ben dün akşam uyu ya tatlım. Kocam eve döndüğünde onu gördüm mü?..

— Evet madam.

— Sarhoş muydu?

— Bilmeyorum efendim. Yalnız, kendisine kapıyı açtığı anda: «Sen kimsin? Buran kimin evi,» diye sordu bana.

— Eee, al yuvarlaklar... ak yuvarlaklar ile canımı sıkıttın artık... Ben hizmetçinin yuvarlaklarına bakacağım!...

FIRSATI Kaçırmayın

BEDAVA!

«Mizah çok ciddi
bir sanattır.»

Bernard Shaw

«İnsan güldüğü
kadar insandır.»

Mollere

AKBABA

Düşündüren ve güldüren
Bir mizah dergisidir

AKBABA 54 yaşındadır. 54 yıl, en azından Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yaşı demektir. 54 yıldan beri bu memlekete hizmet eden AKBABA, her yaştan ve her baştan insanın arkadaşısıdır. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar.

Siz de neşelenmek ve neşenizi paylaşdırmak istemez misiniz? Öyleyse, AKBABA okuyun ve okutun.

Türk mizahı üzerine bu değerde ciddi bir eser ilk olarak yayınlanmaktadır. Kitabın başında yer alan AZİZ NESİN'in bu konudaki araştırması, hem mizah sanatına hem Cumhuriyet dönemi Türk mizahına ışık tutacak niteliktedir.

Cumhuriyet dönemindeki en önemli 55 mizah yazarının hayatları, sanatları üzerine yorumlar ve seçilmiş 100'den fazla en güzel mizahi eserleri...

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHİ

Yarım yüzyılın büyüklüğünü, Cumhuriyet dönemi mizahını içine alan ve aradan yıllar dahi geçse herkesin okuyup saklamak zorunluğunu duyacağı dev bir eserdir.

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHİ

Beş renk, ofset kapak, 480 sahife, fiyatı 30 lira olan bu dev eser şimdi

AKBABA'ya ABONE OLACAKLARA BEDAVA

Fırsatı kaçırmayınız AKBABaya' abone olunuz

AKBABA'ya abone olmakla hem her hafta muntazaman Akbaba'nıza kavuşacak, hem de CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHİ kitabına sahip olacaksınız. Bu, sizin için olduğu kadar yakınlarınız için de en güzel hediye olacaktır..

Adres : AKBABA YAYINEVİ, Klodfarer Caddesi No. 8-10 Divanyolu/İSANBUL

AKBABA'nın 1 yıllık abone ücreti 125.— Liranın banka veya posta havalesi olarak gönderilmesi rica olunur.

- HAYDİ, ARTIK GİT... ŞİMDİ BELÂLİM
GELİR!...
- GELSÜN... BENİM SENDEN BAŞKA
GÖZÜM HİÇ BİR ŞEY GÖRMEZ OLDU!

